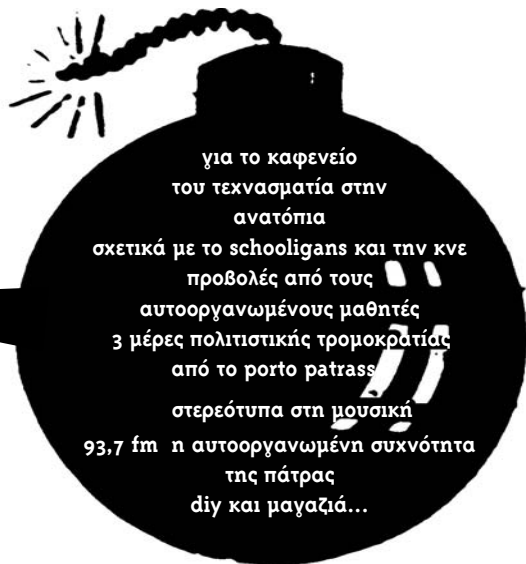

ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΙΑΣ

τεύχος τέταρτο, πάτρα 11/09
αφιερωμένο στα ακόμα ακατόρθωτα...

έκδοση για την
αντικουλτούρα και την
αυτοοργανωμένη σκηνή

για το καφενείο
του τεχνασματία στην
ανατόπια
σχετικά με το schooligans και την κνε
προβολές από τους
αυτοοργανωμένους μαθητές
3 μέρες πολιτιστικής τρομοκρατίας
από το porto patras
στερεότυπα στη μουσική
93,7 fm η αυτοοργανωμένη συχνότητα
της πάτρας
diy και μαγαζιά...

ΤΕΧΝΗ ΜΟΣ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ-ΕΞΕΓΕΡΣΗ Η ΤΕΧΝΗ ΜΟΣ

οδόφραγμα στην ασόε τις μέρες της εξέγερσης του δεκέμβρη

intro

Το ζήτημα για εμάς ποτέ δεν ήταν να φτιάξουμε τη φάση μας (χωρίς να απαξιώσουμε όσους επιλέγουν κάτι τέτοιο). Το ζήτημα ήταν και είναι να επικοινωνήσουμε τις απόψεις και τους προβληματισμούς μας με όσους τους απασχολούν τα ίδια θέματα. Αλλά και να θέσουμε -όσο μπορούμε- προβληματισμούς σε άλλους... Στα πλαίσια αυτής της επιθυμίας μας βρήκαμε χρήσιμο και κάτι ακόμα που έλειπε από τη δράση μας, την έκδοση ενός εντύπου που θα πραγματεύεται θέματα που αφορούν την ευρύτερη αυτοοργανωμένη σκηνή και αυτό που εμείς λέμε αντικουλτούρα. Σαν μικρές προσκλήσεις για κουβέντα. Για να βρεθούμε, για να γίνουμε ξανά απειλητικοί, να σταθούμε με αξιοπρέπεια απέναντι στο τέρας, την κυριαρχία...

Κάτι τελευταίο, ίσως επειδή δεν είναι και τόσο αυτονόητο. Το έντυπο είναι αυτοοργανωμένο. Δηλαδή εμείς το γράφουμε, εμείς το σπίνουμε, εμείς το πληρώνουμε κι εμείς το μοιράζουμε. Ούτε κορνηοί, ούτε σχέσεις με δήμους, κόμματα, μμε και κάθε λογής ιεραρχικούς και εμπορευματικούς θεσμούς.

Εντάξει, ωραία τα λέμε, αυτοοργανωμένα live, προβολές, αυτόνομες παραγωγές μουσικής και διακίνηση έξω από δισκοπωλεία κτλ. Όλα με τους δικούς μας όρους, όλα ενάντια στη βιομηχανία του θεάματος.

Τελειώνει όμως εκεί!

Και με την οργανωμένη επίθεση που αξίζει σε όλους αυτούς τι γίνεται; Και με όλους αυτούς και όλες αυτές που την ψάχνουν χωρίς να έχουν κάνει ακόμα την επιλογή της αυτοοργανωμένης σκηνής; Και με εκείνη τη διακίνηση των δημιουργιών αυτής της σκηνής; Όλα αυτά -και άλλα πολλά- πώς θα τα κάνουμε;

Ωραία, δεν τελειώνει εκεί!

Έτσι απλά καταλήξαμε ότι τουλάχιστον εμείς χρειαζόμαστε ένα σημείο αναφοράς και συνάντησης. Καθώς και ένα σημείο που θα μπορεί κανείς να βρίσκει τις αυτοοργανωμένες παραγωγές κάθε είδους αλλά και να συζητάει για αυτές. Το καφενείο του τεχνασματίας θέλω με να είναι ένα τέτοιο σημείο. Τις παρασκευές στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ANATOPPIA βρήκαμε έναν ακόμη τρόπο να προσπαθήσουμε να δώσουμε περιεχόμενο σε βασικές για εμάς έννοιες όπως το diy αλλά και να βρεθούμε με κόσμο που την ψάχνει κόντρα στους κυρίαρχους τρόπους και λογικές.

καφές με τον τεχνασματία... αυτός είναι καφές! Σε κάνει να μισείς το θέαμα!

κυκλοφορεί

Editorial - Σελ. 5

Riot Grrrr! - Σελ. 6

Συζήτηση με τους Δύσπνοια - Σελ. 15

Τελικά τι θα κάνουμε με το νέο μουσείο της ακρόπολης; - Σελ. 20

2 κείμενα για την αφομοίωση - Σελ. 23

Αγρίνιο runx - Σελ. 29

Οδηγός για stencil - Σελ. 36

Διαταράσσοντας τις 'Διαταράξεις' - Σελ. 40

Αν έχεις ένα φίλο ρατσιστή.. - Σελ. 49

"Καθαρή" τέχνη και "Βρώμικη" σκοπιά - Σελ. 52

Ψευδιστική "Ήλεκτρικός Θεόςας" - Σελ. 56

Κινηματικές ο-ποδορές - Σελ. 59

Φαν πέτρις - Σελ. 62

Τη φασολάδα μου μέσα - Σελ. 66

Μυστικές συνταγές - Σελ. 68

Reviews - Σελ. 70

Άσε το myspace

και φόρεσε full face

Τόσο το δίπλα έντυπο όσο και άλλες κυκλοφορίες της αυτοοργανωμένης μουσικής σκηνής καθώς επίσης και έντυπα του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού/ αυτόνομου χώρου μπορείτε να βρείτε στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο **ANATOPPIA** (μπτρ. παρθενίου 16 - τέρμα αγ. νικολάου αριστερά) στα σίγουρα *κάθε μέρα εκτός κυριακής 19.30-22.00.*

Ο ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΙΑΣ βρίσκεται εκεί τις παρασκευές.

Επίσης μπορείτε να επισκεφτείτε το

<http://anatopia.wordpress.com/>

λίγες πρώτες σχετικές σημειώσεις...

Πολλές φορές και κόντρα στην κυρίαρχες μουσικές τάσεις ξεπηδούν γκρουπάκια που την ψάχνουν αλλιώς, που γουστάρουν άλλα. Αλλά ακόμα και αυτά έχουν δεχτεί τη βασική αλλοτρίωση που προσφέρει σε όλα τα μουσικά ρεύματα το θέαμα και οι μηχανισμοί του όπως το σταριλίκι και την ανομολόγητη πολλές φορές επιθυμία για έτοιμο κοινό να σε επιβεβαιώσει. Και πάνω σε αυτό έρχονται κάποιιοι (που πολλές φορές είναι στόχος της όποιας μπάντας) να σου τα προσφέρουν και μάλιστα πειθοντάς σε ότι εσύ βάζεις τους όρους. Έτσι κάνει το schooligans αλλά και η κνε. Αυτό που δε λένε βέβαια είναι και ότι οι όποιοι δικοί σου όροι θα εκφράζονται όσο δεν έρχονται σε αντίθεση με τους δικούς τους. Αυτό που δε λένε είναι ότι αυτοί είναι που σε έχουν ανάγκη για να πουλήσουν το προϊόν τους... Ένα ένθετο σε εφημερίδα (τα νεα) για το schooligans ή νεανικό επαναστατικό και "γράψου σε εμάς" για την κνε. Αυτό που θα επιλέξεις να αγνοήσεις είναι ότι νομιμοποιείς συνειδητά μια εφημερίδα που επιτίθεται στο σύνολό της ζωής σου μιας και είναι μέρος των σιχαμένων μμε και την κνε που σταθερά, όπως τον προηγούμενο δεκέμβρη, συκοφαντεί όποιον δεν την υπακούσει.

το ζήτημα schooligans, συναυλίες της κνε (ουπς σασσι)
τι είσαι διατεθειμένος/η να κάνεις για ένα live?

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΑ ΣΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

εύκοφοι αφορισμοί εύκοφες κατάρτες

το hip hop είναι σεξιστικό γι' αυτό εγώ προτιμώ ...

Η παραπάνω άποψη παίζει (η ίδια ή παραλλαγμένη ανάλογα με το μουσικό είδος) και υπάρχει στη σκέψη ακόμα και αυτών που θα λέγαμε πως είναι κοντά σε μας. Έμεις το βλέπουμε αλλιώς. Και εξηγούμαστε. Όπως κάθε κοινωνική σχέση έτσι και οι μουσικές υποκουλτούρες στο σύνολό τους εμπεριέχουν χίλιες δυο αντιφάσεις. Και πως θα μπορούσε να είναι αλλιώς; Σε μια κοινωνία δομημένη σε εξουσιαστικές σχέσεις, που ο άνθρωπος από μικρός μαθαίνει τους κανόνες της κοινωνικής βαρβαρότητας αναπόφευκτα θα κουβαλήσει και τέτοια στοιχεία στην έκφρασή του και πολλά απ' αυτά θα συνοδεύουν κάθε μουσικό ρεύμα στον ένα ή στον άλλο βαθμό. Ακόμα και αυτά που ξεπηδούν από τα κάτω, τα γεννήματα της προλεταριακής νεολαίας όπως το hip hop, το punk, η reggae, κα. Όμως αυτά τα τελευταία ακριβώς επειδή ξεπήδησαν από τα κάτω - και αυτό δε μπορεί καμιά μουσική βιομηχανία να το αλλάξει- είναι φτιαγμένα για να ταιριάζουν και να φαίνονται οικεία στους από κάτω όλου του κόσμου. Επίσης δεν είναι τυχαίο ότι από αυτά τα μουσικά ρεύματα ξεπήδησε και η χειραφέτηση της μουσικής σκηνής. Και αυτό ακριβώς το χαρακτηριστικό το αντιλαμβανόμαστε σα γέφυρα για να παρέμβουμε κι εμείς -μην αφήνοντας τις εταιρείες να κάνουν ό,τι θέλουν- και να βάλουμε τα ζητήματα όπως πρέπει. Ότι δηλαδή η μουσική των από κάτω μπορεί και πρέπει να προσθέσει στις πρωταρχικές αρνήσεις της και την άρνηση να αναπαράγει οτιδήποτε στρέφεται ουσιαστικά εναντίον της. Αυτά για αρχή... Ενάντια σε κάθε αντίληψη καθαρότητας λοιπόν!

μια ιστορία απ' τα παλιά για το diy και τα μαγαζιά

Το γεγονός ότι θεωρούμε ασυμβίβαστο και αντιφατικό το να παίζεις live σε αυτοοργανωμένες φάσεις και ταυτόχρονα σε μαγαζιά δεν πηγάζει από κάποιους άγραφους νόμους του diy αλλά από την ίδια την εμπειρία της diy σκηνής στην Ελλάδα. Παλιότερα δεν είχε γίνει αυτός ο ξεκάθαρος διαχωρισμός κι έτσι μπορούσες να δεις ένα γκρουπάκι στη villa amaliás τη μια μέρα και σε ένα εμπορικό συναυλιακό χώρο την επόμενη. Από ένα σημείο και μετά όμως βλέποντας πως κάποια από αυτά τα γκρουπάκια δεν έκαναν τίποτα άλλο από το να βλέπουν τη diy φάση ως μια καλή καβάτζα για συναυλίες (όταν δεν παίζει live σε μαγαζί) ενώ υπήρχαν και αυτοί που έγιναν γνωστοί μέσα από το diy και εκμεταλλεύτηκαν τις υποδομές του (καταλήψεις, αυτοοργανωμένα στούνια) μόνο και μόνο για να κωθούν λίγο αργότερα στη μουσική βιομηχανία, ο διαχωρισμός αυτός έγινε αναγκαίος σε φάση ότι δε μπορεί να αποτελεί η diy σκηνή εκκολλημένο επίδοξο ροκ-σταρ και το πρώτο βήμα στην καριέρα επίδοξων καλλιτεχνάδων.

Το σύστημα που ζούμε είναι γεμάτο υποτιθέμενους μονόδρομους όσον αφορά τον τρόπο που θα επιλέξει κανείς για να εξωτερικεύσει κάθε είδους έκφραση, από τη διαμαρτυρία μέχρι την κάθε δημιουργία... Για το τελευταίο, και πιο συγκεκριμένα για τους μονόδρομους σχετικά με μουσική έκφραση έχουμε πολλά να πούμε...

Ας πάρουμε για παράδειγμα ένα γκρουπάκι από νεολαίους που παίζει όχι για να γίνει ροκοσταρ αλλά προφανώς γιατί γουστάρει. Ένα από τα πρώτα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει είναι το πως θα φτάσει η μουσική του σε όσο δυνατόν περισσότερα αυτιά με τον πιο απλό τρόπο να είναι οι συναυλίες ή καλύτερα τα live. Και φυσικά από παντού θα πάρουν τη βεβαίωση ότι ένας και μόνο ρεαλιστικός τρόπος υπάρχει, αυτός των μαγαζιών. Ανεξαρτήτως είδους μουσικής τα μαγαζιά -ένα γρανάζι ακόμα της εμπορευματοποίησης- είναι ανοικτά σε όλους αλλά μέχρι τη βαθμίδα του υποψήφιου. Γιατί περνάς από μια πρώτη αξιολόγηση για να φανεί αν ταιριάζεις με τα κριτήρια που βάζει ο εκάστοτε επιχειρηματίας. Καθώς προφανώς και η "βοήθεια" που προσφέρουν δεν είναι για την ψυχή της μάνας τους αφού αυτό που τους νοιάζει είναι ένα και απλό...το κέρδος. Έτσι η μουσική θα πρέπει να είναι ελκυστική σε ένα σεβαστό αριθμό ανθρώπων ώστε να υπάρχει δυνατότητα να γίνουν πελάτες του μαγαζιού (καθώς ένα από τα πιο βασικά κριτήρια του μαγαζάτορα είναι και το πόσο κόσμο μπορεί να μαζέψει στο μαγαζί του το γκρουπάκι-εμπόρευμα).

Αλλά ακόμα και αν περάσεις το πρώτο τεστ μετά όλα πρέπει να γίνουν με τους όρους του μαγαζιού ενός χώρου στον οποίο τα πάντα έχουν φτιαχτεί έτσι ώστε να ευνοούν την κατανάλωση. Κάποιοι από τους "κανόνες" τους είναι η είσοδος με κάποιο χρηματικό αντίτιμο, οι μπράβοι στην πόρτα έτσι ώστε να επιβάλλουν την τάξη περιποιούμενοι όποιον δε σεβαστεί τους όρους του εμπορευματοποιημένου παιχνιδιού. Πολλές φορές βέβαια το αντίτιμο με την μορφή της εισόδου (ελάχιστο εγγυημένο κέρδος ανα άτομο είναι ουσιαστικά) δεν υπάρχει καθώς ο επιχειρηματίας-συναυλιάς-"φίλος"- "μουσικόφιλος" θεωρεί απλά ότι θα τα βγάλει τα λεφτά του από τα ποτά (χαμένος δε βγαίνει ποτέ).

Απέναντι σε αυτό τον εμπορικό μονόδρομο στέκεται όμως εδώ και δεκαετίες το μονοπάτι της αυτοοργανωμένης σκηνής, των diy εγχειρημάτων. Μια σκηνή που έχει καταφέρει να σταθεί με αξιοπρέπεια απέναντι στο κυρίαρχο μοντέλο πατώντας πάνω σε μια λογική αντίθετη από αυτήν του εμπορίου και διαμορφώνοντας

τα δικά της χαρακτηριστικά.

Η diy-αυτοοργανωμένη λογική πρεσβεύει μια τελειώς διαφορετική λογική από αυτή της βιομηχανίας του θεάματος (μέρος της οποίας είναι και τα μαγαζιά). Έτσι στα αυτοοργανωμένα live δεν παίζει υποχρεωτική είσοδος-εισπητήριο ώστε να μην αποκλείεται κανείς από αυτά, δεν υπάρχουν μπράβοι αλλά στηριζόμαστε στον αλληλοσεβασμό και τη συντροφικότητα, τα ροκοσταρλίκια δε γίνονται δεκτά, δεν υφίσταται ο διαχωρισμός "καλλιτέχνης-θεός" και "εκστασιασμένο κοινό-χειροκροτητής" καθώς μια από τις βασικές μας στοχεύσεις είναι να αποδείξουμε πως δεν υπάρχουν κάποιοι ειδικοί που είναι επιφορτισμένοι με το έργο της έκφρασης αλλά ο καθένας που έχει την ανάγκη να εκφραστεί μέσω της μουσικής μπορεί να το κάνει (και φυσικά του δίνεται και η δυνατότητα). Επίσης δεν υπάρχουν οι χαμάλπδες που σπίνουν το live και οι μουσικοί που απλά παίζουν αλλά όλοι οι συμμετέχοντες αποφασίζουν ισότιμα και παίζει και ο ανάλογος επιμερισμός ευθυνών.

Πρόκειται, όπως είναι φανερό, για δυο κόσμους σε σύγκρουση, άλλοτε φανερά και άλλοτε υπόγεια μα πάντα υπαρκτή. Έτσι είναι σαφές ότι επιλογές υπάρχουν, και ο καθένας κάνει κάμποσες καθημερινά. Μια επιλογή που δε μπορούμε να δεχτούμε καθώς το μόνο που κάνει είναι να προωθεί τη σύγκρουση (με την πλευρά των μαγαζιών να κερδίζουν από αυτή) είναι σίγουρα η 2 σε 1... λίγο diy γιατί είναι καλή φάση και λίγο μαγαζιά γιατί είναι πιο εύκολο.

υγ1: Με το τελευταίο δεν εννοούμε προφανώς ότι γκρουπάκια που έχουν παίζει σε μαγαζιά κάποια στιγμή, δε κωράνε στη diy σκηνή αν το επιλέξουν συνειδητά. Τη στιγμή μάλιστα που πολλές μπάντες ξεκίνησαν από μαγαζιά αλλά με τον καιρό κατάλαβαν τι μαλακία παίζει εκεί και τώρα στηρίζουν συνειδητά την αυτοοργανωμένη σκηνή. Για εμάς άλλωστε μια σημαντική πτυχή του πολέμου με τα μαγαζιά είναι να συνειδητοποιούνται όλο και περισσότερα γκρουπάκια που έχουν εγκλωβιστεί στον κόσμο του εμπορεύματος και των ροκ σταρ.

υγ2: Ένας άλλος λόγος που επιλέγουμε να μη συνδιαλεγόμαστε με τους κάθε είδους επιχειρηματίες της διασκέδασης είναι πως δε θέλουμε η έκφρασή μας να αποτελεί το ντεκόρ για άλλη μια νύχτα εκμετάλλευσης των υπαλλήλων του κάθε μαγαζιού. Έτσι κι αλλιώς είναι γνωστό πως στα μαγαζιά της διασκέδασης κάποιοι δε διασκεδάζουν ενώ τα εξοντωτικά ωράρια και η ανασφάλιστη εργασία όσων δουλεύουν εκεί είναι καθεστώς.

**Δε γίνεται αλλιώς;
Ναι, καλά!**

Επειδή συχνά ακούμε πως είναι σχεδόν ακατόρθωτο να κάνει κάποιος ένα αυτοοργανωμένο live χωρίς κορηγούς, έξω από μαγαζιά, κόμματα, δήμους, μμε και λοιπά σκατά, ας αναφέρουμε δυο παραδείγματα. Τον Οκτώβρη του 2007 λίγο μαθητές από τη Ναύπακτο οργάνωσαν εκεί αυτοοργανωμένο live στο γυμναστήριο του σχολείου τους βασιζόμενοι στις δικές τους δυνάμεις και τη στήριξη κάποιων πατρικών που είναι σε παρόμοια φάση. Το Σεπτέμβρη του 2009 πάλι κάποιοι μαθητές από την Καρδίτσα οργάνωσαν diy live στην κεντρική πλατεία της πόλης τους χωρίς να πάρουν άδεια από κανέναν. Και αναφέρουμε συνειδητά δυο παραδείγματα από επαρχία για να δείξουμε πως αν ακόμα και υπό τις πιο αντίξοες συνθήκες μπορούν να γίνουν τέτοια σκηνικά (οι επαρχιακές πόλεις δε φημίζονται για την πληθώρα χώρων για live πέρα από τα μαγαζιά), φαντάσου πόσο πιο εύκολο είναι σε πόλεις σαν την πάτρα (και με την υποδομή του παραρτήματος να υπάρχει ήδη στο κέντρο της πόλης ως έμπρακτη αντιπρόταση).

άκου ράδιο κατάληψη

Η εξέγερση του δεκέμβρη σίγουρα άνοιξε νέα περάσματα και ανέδειξε νέες δυνατότητες για το ανταγωνιστικό κίνημα. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν που αποτέλεσε τη γενέθλια περίοδο για νέους αυτοδιαχειριζόμενους ραδιοφωνικούς σταθμούς όπως ο ραδιοργάνισ fm στο αγρίνιο και ο δικός μας πατρινός ράδιο κατάληψη 93,7 fm. Νέα εγχειρήματα που προέκυψαν από ήδη υπάρχουσες επιθυμίες και ανάγκες στα μυαλά πολλών αλλά που επιταχύνθηκαν χάρη στις νέες δυναμικές που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του δεκέμβρη.

Έτσι απέναντι στην αθλιότητα των καθεστωτικών media και δίπλα στα ήδη κατεκτημένα μέσα προπαγάνδας και επικοινωνίας (αφίσες, προκυρήξεις, έντυπα, εκδηλώσεις κ.α.) ήρθε και προστέθηκε και ένας ραδιοσταθμός. Όχι φυσικά ζητώντας άδεια από κάποιο ραδιοτηλεοπτικό συμβούλιο αλλά με την πάγια πρακτική των από κάτω... **κατάληψη στα fm**. Κατάληψη γιατί δεν αναγνωρίζουμε στο κράτος να έχει κάποιο λόγο στο πότε και πως θα εκφραζόμαστε, κατάληψη γιατί ένας σταθμός που εκθρευεται συνειδητά και φωναχτά το σύνολο της σαπίλας αυτού του κόσμου - από τα μμε μέχρι τους εμπορικούς σταθμούς υπηρέτες της βιομηχανίας του θεάματος - δε θα μπορούσε να συνδιαλλαγεί με οποιονδήποτε τρόπο με την κυριαρχία.

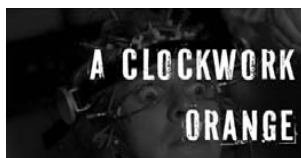
Έτσι απλά και ωραία η αυτοοργανωμένη συχνότητα της πόλης είναι γεγονός ως ένα ακόμα μέσο αντιπληροφόρησης, ως ένα ακόμα βήμα για την αυτοοργανωμένη σκηνή, ως εργαλείο τελικά για τις ανάγκες και επιθυμίες του ανταγωνιστικού κινήματος και των από κάτω αυτού του κόσμου. **Γι' αυτό συντονίζομαστε στους 93.7.**

<http://radiokatalipsi.espiv.net/>

Όπως λένε και οι ίδιοι : "ο Ράδιο Κατάληψη δεν είναι όπως οι άλλοι σταθμοί. Δεν έχει ως σκοπό το κέρδος γι' αυτό και δε θα ακούσεις διαφημίσεις. Έχει ως σκοπό την ελεύθερη έκφραση. Εκφράζει πολιτικές απόψεις και όσοι/ες συμμετέχουν σ' αυτόν το κάνουν ισότιμα και αμεσοδημοκρατικά, χωρίς διευθυντές προγράμματος, ειδικούς τεχνικούς και αφεντικά. Είναι ένας σταθμός που το καθετί που ακούγεται δεν εξαρτάται από ακροαματικότητες, διαφημιστές και εσορ. Και σίγουρα είναι ένας σταθμός που μπροστά του όλοι οι εμπορικοί και κρατικοί σταθμοί είναι πολύ λίγοι. Γιατί το να πετάς ελεύθερα στα ερτζιανά δεν αγοράζεται ούτε με λεφτά, ούτε χαρίζεται από κάποιο διευθυντή. Χρειάζεται μόνο λίγο θάρρος, λίγο θράσος και πολύ συντροφικότητα.

Όσοι/-ες θέλουν να συμμετέχουν, να ενισχύσουν ή να βοηθήσουν το Ράδιο Κατάληψη μπορούν να μας βρουν κάθε Κυριακή στις 19:00 στο Παράρτημα." radiokatalipsi@espiv.net

προβολή ταινίας

"Το Κουρδιστό Ψωτακάλι"

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/11
στο παράρτημα
(Κερίνθου και Αράτου)
ώρα 19:30

αυτοοργανωμένες/οι μαθήτριες/ες
παράρτηματος

στηριξη παρόμοιων αυτοοργανωμένων εγχειρημάτων (μέχρι και προτζεκτορας είναι απλό να βρεθεί). Έτσι απλά κάποιες παρασκευές προβάλλονται ταινίες χωρίς εισητήριο και νταβιτζιλίκια. Έτσι απλά γίνεται πραγματικότητα μια ανταγωνιστική στην κυριαρχία του θεάματος πρόταση. Άντε και με αυτοοργανωμένο μαθητικό live.

υγ1: οι αυτοοργανωμένες/οι μαθήτριες/ες βρίσκονται κάθε παρασκευή και χωρίς προβολή στο παράρτημα μετά τις 19:00.

υγ2: αν κάποιες παρασκευές κλείσουμε νωρίς το καφενείο στην ανατοπία και μας ψάχνετε και εμείς στην προβολή θα είμαστε.

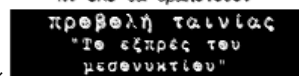
προβολές ταινιών στο παράρτημα από τους αυτοοργανωμένες/ους μαθήτριες/ες

Οι προβολές ταινιών είναι απλά οι αφορμές. Αφορμές να βρεθείς, να συζητήσεις αν το ταινιάκι τραβάει και να προβληματιστείς. Αλλά άντε όμως να τα κάνεις αυτά στα ster cinemas. Ούτε να καπνίσεις, ούτε κιχ να βγάλεις δε σε αφήνει το μαγαζί και οι πορωμένοι σινεφίλ, χώρια που πρέπει να πληρώσεις και το 7ευράκι. Και τι να κάνεις? δικές σου προβολές? που? πως? Η απάντηση τουλάχιστον για τους αυτο/ους μαθητές ή-

ταν μάλλον απλή. Στο παράρτημα -που αλλού;- και με τη συντροφικότητα και τη

Φόσς κι αν χτίζουσ φυλακές
κι αν ο κίττος στενεύει
ο νους μας είναι αληταριό
κι όλο θα δρατετεύει

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9/10
στο παράρτημα
(Κερίνθου και
Αράτου)
ώρα 19:30

αυτοοργανωμένες/οι μαθήτριες/ες παράρτηματος

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ PORTO PATRASSO

Αυτό πραγματικά ήταν ένα τριήμερο full extra ενάντια σε κάθε πυχή της βιομηχανίας της διασκέδασης, ένα τριήμερο τρομοκρατίας για την κυρίαρχη κουλτούρα. Τόπος; **Που αλλού, στο παράρτημα.** Το πρόταγμα σαφές... το εμπόριο προκαλεί ασφυξία, η αυτοοργάνωση απελευθερώνει! Λόγια σωστά. Δύο μέρες συναυλιών+πάρτυ που λειτούργησαν ως αφορμή για συνεύρεση χωρίς εισόδους, μπράβους, σταριλίκια. Και σε όλα αυτά μια προβολή ντοκιμαντέρ για το hip hop στην αμερική που προβλημάτισε δίνοντας -σε εμάς σίγουρα- ερεθίσματα για κουβέντα.*

Εμείς σε όλα αυτά κρατάμε και την προτροπή των παιδιών του patrasso... **στο χέρι μας είναι να αντισταθούμε στην οργανωμένη πλήξη-ύπνωση και να λειτουργήσουμε όλοι για όλους. Στο χέρι μας είναι να μην αφήσουμε τη ζωή να μας ξεφεύγει και να κρατήσουμε το γλυκό τραγούδι του δεκέμβρη για πάντα.**

* Το ντοκιμαντέρ αναφερόταν στο φλέγον ζήτημα του σεξισμού στη hip hop σκηνή δείχνοντας ότι σε αυτή την αντικουλτούρα πέρα από τα σκουπίδια του MTV που σπονσοράρονται με τα μπούνια από τη μουσική βιομηχανία, υπάρχει μια τεράστια τάση στο hip hop που επιμένει να σκέφτεται και να αντιστέκεται στο σεξισμό και τους κάθε είδους πλαστούς διαχωρισμούς που προωθούνται από τα πάνω.

Οι τοίχοι μιλάνε...

αρκεί να προσπαθήσεις να τους ακούσεις

WHITE NO MORE *

NEED SOME SPRAY *

SPAT FUCKIN' YEAN!

Με αφορμή κάποιες ταχικές στο άγαλμα του ιταλιανών πατρών γερμανού και κάποιια άλλα συνθήματα στα ψηλαλύνια, ο εκδηρόσημος τύπος τον Δήμον Πατρέων είψε ιβάλι τις γνωστές πασαριές για "κάποιια στοιχεία που δε σέβονται τις προσηάθειες που γίνονται για τη βελτίωση της εικόνας της πόλης". Τι να κάνουμε. Κάποιοι έκοιμε μάλλον διάφορητική αντίληψη περί εικόνας της πόλης και

εκείνο που μας χαλάει είναι το όποιο αουστειρωμένο και ελεγχόμενο περιβάλλον που φρωσθείται από τις τοφικές εξουσίες και όχι οι βαμμένοι τοίχοι. Όσο για την αούγνηση που έχουν περιέλθει οι υθέρμαχοι της καθαριότητας καθώς "αυ" τη μία συνεργεία τον Δήμον σήνουν συνθήματα από τους τοίχους και από την άλλη, μέσα σε διάστημα ωρών, τα συνθήματα ξαναεμφανίζονται", ας φροντίσουμε να κάνουμε το έργο τους ακόμα πιο δύσκολο γεμίζοντας την πόλη με συνθήματα, αφίσες και άλλους τρόπους έκφρασης.

graffiti στο πίσω μέρος του μαρινόπουλου στην ελ.βενιζέλου